

М О Т И В И към Присъда № 103/07.08.2023 година, постановена по НОХД № 351/2023г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП №139/2023г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **О. А. /О. А./**, гражданин на Сирийска арабска република, е обвинен в извършване на престъпление по чл.279, ал.1 от НК, за това, че на 03.07.2023 г., в района на гранична пирамида № 159 , намираща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на стрА.та от Р. Турция в Р. България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, редовно призован, но с участието на служебният му защитник, назначен от фазата на БП – адв.Б. Н. В. – А. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попречило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото вносител на обвинителния акт - прокурор Петър Ч. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия **О. А.** обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна стрА.. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия **О. А.** за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи при условията на чл.54 от НК минимално предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК кумулативни наказания, а именно – три месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК бъде отложено от изтърпяване за срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Защитникът на подсъдимия **О. А.**, адв.Б. Н. В. – А. в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието. Пледира при определяне на наказанието да се приложи разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК, като подсъдимия бъде признат за виновен, но да не бъде наказван, тъй като са налице предпоставките на тази норма, а именно: - подсъдимият е сирийски гражданин и все още на територията на родината му се водят военни действия, което е и причината да напусне държавата си по произход и да влезе на територията на стрА.та ни, за да търси убежище. Алтернативно, в случай, че съдът прецени, че на подзащитния й следва да бъде наложено наказание за осъществено от него деяние, то адв.В. счита за целесъобразно да бъде определено наказанието лишаване от свобода в предвидения от закона минимум от 3 месеца и тъй като подсъдимия **О. А.** не е осъждан, предлага да бъде приложена разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК като бъде определен изпитателен срок от 3 години. По отношение на кумулативно предвиденото в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наказание глоба, защитникът изтъква съображения, с които прави искане размерът й, да бъде определен в минималния предвиден.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от фактическа стрА. следните факти, а именно:

Подсъдимият **О. А. /О. А./** е роден на *****г. в гр.Д.А., Сирийска арабска република и е гражданин на тази стрА..

Видно от обясненията на подсъдимия **О. А.**, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, същият на неустановена дата е напуснал родината си по произход и е влязъл нелегално в Република Турция, където престоял известно време. Поради това, че през последните няколко месеци отношението в Р. Турция към мигрантите се е влошило, е решил да се придвижи до ФР Германия, където желал да се установи. Подсъдимият не разполагал с надлежно разрешение да влезе през границата на стрА.та ни, поради което решил да премине

нелегално турско - българската граница. В изпълнение на намерението си подс.О. А. се свързал с неустановено по делото лице - „кА.лджия“, който обещал срещу сумата от 4 500 евро да го преведе от Р. Турция през Р. България до Сърбия. След уговорката подсъдимият оставил поискА.та му сума на гарант в гр.Истанбул.

На 02.07.2023 г. подс. О. А. заедно с други 13 негови сънародници били извозени с микробус от гр.Истанбул до гориста местност, находяща се в близост до турско-българската граница. Пътували няколко часа до посочената местност. След като стигнали до гористата местност микробусът спрял, подсъдимият и сънародниците му от групата слезли и продължили пътя си пеша, водени от двама водачи. На следващия ден – 03.07.2023г. стигнали до възпрепятстващото съоръжение на границата между Р. Турция и Р. България. Изчакали няколко часа на това място и около 18.00 часа, водени от двамата водачи, подсъдимият и остА.лите 13 сирийски граждани през предварително изрязА. от водачите дупка преодолели съоръжението. Така на 03.07.2023 г. подс. О. А. влязъл през границата на стрА.та ни от Р Турция в Р България, в района на 159 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол. По същия начин, през възпрепятстващото съоръжение, на територията на стрА.та ни влезли и другите 13 лица от групата и двамата водачи.

На територията на Република България, подсъдимият и останалите спътници от групата, се движили пеша в продължение на 3 дена, водени от двамата водачи. На 06.07.2023 г. сутринта стигнали до неустановено място, посочено от двамата водачи като точката, от където групата ще бъде извозена с автомобили. Изчакали известно време, след което пристигнали два автомобила – лек автомобил „О.К.“ с рег.№ ***** и лек автомобил „П.“ с рег.№***** КВ. Подсъдимият и спътниците му след като били подканени от двамата водачи, се качили в автомобилите, а водачите се върнали обратно.

Междувременно на 06.07.2023 г., свидетелят Д. И. Д. - пол.инспектор 01 ГОДГ при ГПУ - Елхово, заедно с колегата му К.Г. били дневна смяна за времето от 08.00 часа до 20.00 часа, като изпълнявали служебните си задължения в района на с.Камен връх, когато в сутрешните часове получили обаждане от ОД за получен сигнал за забелязани два автомобила със софийска регистрация в района на с.Поляна, до с.Каменец. Със служебния автомобил св.Д. и колегата му се отправили към указаното им място. Преди да стигнат на 500 м. от разклона за с.Поляна, двамата гранични полицаи, забелязали посочените им два автомобила да се движат срещу тях. След подаден сигнал за спиране, успели да спрат втория от движещите се един след друг два автомобила, който бил марка „П.“, управляван от жена, български гражданин. Св.Д. остА.л на място при спрения автомобил, а колегата му със служебния автомобил продължил след другия автомобил. Въз основа на така предприетите от полицаи Г. действия, след известно време на това място бил върнат и втория автомобил „О.К.“, който се управлявал от мъж, български гражданин. От първия спрял автомобил марка „П.“ слезли 8 чужди граждани, а от втория автомобил марка „О.К.“ слезли 6-ма чужди граждани. Служителите на ГПУ - Елхово установили, че 14-те лица отговаряли на рисковия профил на нелегалната миграция, не притежавали документи за самоличност. За случая св.Д. и колегата му уведомили ГПУ - Елхово, от където предприели съответните действия по задържането на чуждите граждани и двамата водачи на автомобилите и конвоирането им до помещение за задържане при ГПУ-Елхово.

Започнала работа по разкриване на случая, в хода на която на същата дата – 06.07.2023г. свидетеля Г. Т. К. – мл.инспектор 05 ГОДГ при ГПУ - Елхово, след като получил около 11.00 часа разпореждане от Началника на 05 ГОДГ, извършил обстойна проверка по линията на държавната граница, с цел установяване на мястото, от където е преминал границата подсъдимия О. А. и останалите 13 спътника от групата. Свидетелят К. в хода на извършения обход на линията на държавната граница установил признаци на нарушение - изрязА. мрежа и образуван отвор в мрежата на възпрепятстващото съоръжение,

при гранична пирамида № 159, намираща се в землището на с.Странджа, общ. Болярово, обл. Ямбол. Установил и следи от множество лица, с направление от Турция към вътрешността на България.

При регистрацията на задържаните лица е било установено, че между тях е и подсъдимия О. А., гражданин на Сирийската арабска република. Тъй като у подсъдимия не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни, вписани и в съставената дактилоскопна карта /л.22 от материалите по БП/. Видно от съдържанието на този документ, лицето се идентифицирало с имената: - **О. А./О. А./**, роден на ***** г., в гр. Д.А., Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република. Тази самоличност подсъдимият е заявил чрез преводача, пред разследващия орган, при привличането и разпита му като обвиняем в хода на БП. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие документ за самоличност на подсъдимия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост от 07.07.2023г., издадена от БС при Районен съд-Елхово въз основа на получени данни от БС при МП, се установи, че подсъдимият О. А. не е осъждан.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия О. А., приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.2-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същият след като изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, дава подробни обяснения за механизма на извършване на престъплението и мотивите за извършване на деянието; от показанията на свидетелите Д. Д. и Г. К. - служители към РД“ГП“гр.Елхово, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с остА.лия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината.

Показанията на разпитаните свидетели Д. и К. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на двамата свидетели. Показанията им кореспондират с остА.лия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетелите факти са пряко относими както към времето, мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние, така и към мястото, времето и начина на откриване на подсъдимия като установен заедно с още 13 чужди граждани в два спрени за полицейска проверка на 500 метра от разклона за с.Поляна, общ.Стралджа, обл.Ямбол л.автомобили „П.“ и „О.К.“ със софийски регистрации, и последвалото задържане на чуждите граждани от служители на РД“ГП“гр.Елхово.

Писмените доказателства, приложени по БП № 139/2023г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимия, Заповед за задържане на лице от 06.07.2023г., Декларация за правата на задържано лице, Протокол за обиск на лице от 06.07.2023г., Заповед за принудително настаняване на чужденец в Специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция“ от 06.07.2023 г., Заповед за връщане на чужденец до стрА.та на произход Сирия от 06.07.2023 г., Евродак дактилоскопна карта/, се прецениха за редовни от външна стрА., а като кореспондиращи с остА.лите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните **правни изводи:**

От обективна и субективна стрА. подсъдимият О. А./О. А./, роден на ***** г., в гр. Д.А., Сирийска арабска република, **гражданин на Сирийска арабска република**, с основно образование, неженен, безработен, с адрес в гр. Д.А., Сирийска арабска република, **неосъждан**, без документи за самоличност, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 03.07.2023 г., в района на 159 гранична пирамида, намираща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на стрА.та от Р. Турция в Р. България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая от обективна стрА. изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия О. А. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Р Турция към Р България. Същото е осъществено като на 03.07.2023г. подсъдимият е влязъл през границата на стрА.та, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в стрА.та ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна стрА. с деянието си подсъдимият е нарушил установения в стрА.та режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирА. в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта”, в хипотезата на „влизане” в стрА.та. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан от граничните полицейски органи във вътрешността на стрА.та ни – на около 500 метра от разклона за с.Поляна, общ.Стралджа, обл.Ямбол, открит заедно с още 13 чужди граждани, самоопределили са, че са от Сирия, в два леки автомобили - „О.К.“ с рег.№ ***** и „П.“ с рег. №***** КВ.

От субективна стрА. инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.П-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че подсъдимият О. А. е предприел пътуването си от Р.Турция, където е пребивавал неустановен период от време, след като е напуснал родината си по произход – Сирия на неустановена дата, като намерението му е било да премине през Р. България, от където да се придвижи до Р Сърбия, а от там да продължи за ФР Германия, където желаел да се установи. С оглед на това поетапно придвижване на подсъдимия и ползването на услугите на „кА.лджии“, не са налице основанията да се приеме, че О. А. е влязъл на територията на стрА.та ни, за да търси закрила поради застрашаване на живота или свободата му по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или поради излагане на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, както в държавата му по произход – Сирия, така и в държавата на местопребиваване – Р. Турция, от където е влязъл в стрА.та ни. Посочените поетапни действия на подсъдимия, наваяват на извода, че О. А. е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в стрА.та ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формиА. представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждал, а от волева стрА. пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи

за Р. Сърбия, а от там за ФР Германия.

Предвид изложеното, **съдът призна** подсъдимия **О. А./О. А./**, гражданин на Сирийска арабска република, за **ВИНОВЕН** в извършване на вмененото му **престъпление по чл.279 ал.1 от НК.**

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от стрА. на подсъдимия на установения в стрА.та ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните мотиви, принудили подсъдимия поетапно да напусне доброволно държавата си по произход – трудният живот в Сирия, а впоследствие и Р.Турция, където пребивавал неустановен период от време, за да потърси по-добър живот на територията на държава в Европа.

Съдът не намери основания за приложението на чл.279, ал.5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лицето, което влезе в стрА.та, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Не са налице доказателства по делото, от които да се приеме, че подс. О. А. е влязъл в стрА.та ни с цел да търси убежище, поради това, че в собствената му родина, която е напуснал на неустановена дата или в Р. Турция, от където е преминал нелегално на 03.07.2023г., е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Изявления в тази насока – че желае да се ползва от убежище в Република България, подсъдимият не е направил нито при задържането му, нито впоследствие при разпита му в хода на бързото производство. Не може да се приеме, че всяко преминаване на границата на стрА.та на сирийски гражданин без разрешение на държавните власти, е поради осъществена незаконна репресия. Законът изисква да бъде установено наличието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл. 279, ал.5 от НК, че влизането в стрА.та е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България, като основанието за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, следва да е налице по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимия О. А., гражданин на Сирийската арабска република. По делото не са налице каквито и да е изявления от негова стрА. и данни, които да възвеждат индиции, че подсъдимият е бил преследван в родината си по петте признака по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, като в обясненията му, дадени в хода на БП като обвиняемо лице липсват съобщаване на факти, които биха могли да представляват тежки и лични заплахи срещу живота или личността му поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Предвид на тези си съображения съдът, прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него престъпление не попада в приложното поле на този фактически състав.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. О. А. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в стрА.та ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Посочените смекчаващи обстоятелства не биха могли обаче да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно

изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, съдът наложи на подсъдимия О. А. кумулативно предвидените наказания по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно: - **ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и наказание Глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. О. А. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на О. А. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. О. А. наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по настоящото НОХД разноски за преводач в хода на БП в размер на 15.00 лева да остА.т за сметка на оргА., който ги е направил – РД“ГП“-гр.Елхово, а направените в съдебното производство разноски за преводач в размер на 15.00 лева да остА.т за сметка на РС-Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. К.а/